



JANEELYN SLUTAR SKROLLA

Hon ville verkligen se
nästa video. Och nästa.
Och nästa.

Charlotte Larcabal Speakman
(Baserad på en verklig händelse)

Det här hände i Malaysia.

Janeelyn drog med tummen över telefonskärmen. Videor flimrade förbi. Hon stannade upp för att titta på en och skrollade sedan vidare. Sedan stannade hon till vid en annan video. Den hade väldigt dåligt språk, men den var rolig, så

hon fortsatte att titta. Och sedan fortsatte hon att skrolla.

"Janeelyn! Vill du komma och rita?" Hennes yngre syster Jojo viftade med ett papper.

Janeelyn tittade upp. "Inte just nu."

"Okej." Jojo rynkade pannan och lade ner papperet.

Skrolla. Skrolla. Skrolla.

Videor med gulliga djur.

Videor med kända personer.

Videor med barn som

dansar. Och några videor

som Janeelyn visste inte var

bra att titta på. Okej, kanske

mer än några få. Janeelyn

började känna att hon

borde sluta titta på dem.

Men andra lägger upp

många bra saker också,

tänkte hon. Hon hade till

och med lärt sig nya sätt att rita från några videor.

"Janeelyn", ropade mamma.

"Mmm?" Janeelyn tittade inte ens upp den här gången.

"Vi ska äta skaldjur med friterat ris i kväll", sa mamma. "Kan du hjälpa mig att laga det?"

Janeelyn älskade skaldjur och friterat ris. Men hon ville inte gå upp just nu.

"Kan jag inte bara duka bordet?" frågade hon. "Jag kan också hjälpa till med disken."

"Det är okej", sa mamma. "Men du behöver duka när jag säger till dig. Och sedan är det dags att ge tillbaka telefonen. Okej?"

"Okej", sa Janeelyn.

Janeelyn fortsatte att titta på videor. Återigen kände hon att hon inte borde titta på dem. Men hon ville verkligen se nästa video. Och nästa. Och nästa. *Skrolla. Skrolla.* Det var svårt att sluta!

Till slut lade Janeelyn ner telefonen. Men hon kanske bara kunde titta på en sista video ...

Nej, sa Janeelyn bestämt till sig själv. Den Helige Anden hade manat henne, och hon ville lyssna. Hennes hand svävade fortfarande nära telefonen. Det var så frestande! Janeelyn pressade ihop ögonen.

Käre himmelske Fader, bad hon tyst för sig själv. Jag försöker verkligen lyssna på den Helige Anden, men jag behöver hjälp. Jag vill sluta titta på de här videorna, men jag vet inte hur. I Jesu Kristi namn, amen.

Just då ropade mamma att hon skulle duka bordet. Janeelyn hoppade upp och log. Det var ett sätt att få bort henne från telefonen.

Janeelyn satte tallrikarna på bordet. "Mamma, jag såg några dåliga saker på telefonen", utbrast hon.

Mamma tittade upp från matlagningen. "Vad då för saker?"

"Ja, dåliga ord och dåliga videor." Janeelyn ryckte på axlarna. "Men *allt* är inte dåligt."

"Vad gjorde du när du såg de dåliga sakerna?" frågade mamma.

Janeelyn var tyst ett ögonblick. Hon satte en mugg på varje plats.

"Jag fortsatte titta", sa hon. "Jag vet inte varför. Men den Helige Anden sa åt mig att sluta, så jag bad en bön om hjälp."

Mamma satte ett ångande fat med skaldjur och stekt ris på bordet. "Ibland är det verkligen svårt att sluta göra saker, även när vi vet att de är dåliga", sa hon. "Och när det händer är det bästa vi kan göra att be."

Janeelyn log brett. "Så jag gjorde det rätta."

"Det gjorde du verkligen." Mamma gav Janeelyn skedar att lägga på bordet. "Och internet är inte bara dåligt. Det kan hjälpa oss få kontakt med vänner och dela med oss av idéer. Men det kan vara svårt att hålla sig borta

från alla dåliga saker också. Från och med nu så kan vi titta tillsammans om du vill titta på videor. På det sättet kan pappa och jag hjälpa till om du ser något som är dåligt."

Janeelyn nickade. Nästa gång skulle hon titta på videor med mamma och pappa. Men tills dess fanns det många roliga saker hon kunde göra utan telefonen.

"Kan du säga till alla att det är dags för middag?" frågade mamma.

"Japp! Och efter middagen ska jag rita med Jojo!" ●

